

ermita f. Capella ~~o cel·la~~
 ordinàriament en despullat.

ermità -ana m. i f. Persona
 que viu en una ermita i en té
 cura. || ~~El seu viure en un lloc~~
 solitari eremita || adj: D'ermi-
 tà o eremita. per vida eremitana

ermitatge m. lloc d'ermites
 o d'eremites

ermós -osa adj: De la natu-
 ralesa d'un erm.